

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobkyně **J. S.**, bytem J. 261/6, O., proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2013, č. j. X, ve věci zamítnutí žádosti o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2013, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobkyni se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou soudu dne 18. 9. 2013 žalobkyně brojila proti napadenému rozhodnutí, protože nesouhlasila se stanovením základní diagnózy a vypořádáním námitek týkajících se neurologických potíží podle v námitkovém řízení

přiložených nálezů. Žalobkyně popsala své zdravotní potíže od narození a jejich průběh do května 2013, resp. dosud.

Soud si vyžádal přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně a doložení posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále i „MPSV“) v Ostravě.

Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své rozhodnutí ze dne 12. 6. 2013, kterým žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc ze dne 30. 5. 2013 žalobkyně nebyla invalidní, protože u ní nastal z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pokles její pracovní schopnosti pouze o 10 %. Toto posouzení potvrdil i lékař žalované v námitkovém řízení s tím rozdílem, že navýšil stanovenou hodnotu o 10 % na celkových 20 %.

Dále soud vzal za prokázané, že u žalobkyně se k datu vydání napadeného rozhodnutí jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl vrozený obstrukční hydrocephalus se zavedením ventrikuloperitoneálního shuntu, který významně žalobkyni omezuje pro fyzickou zátěž. Posudková komise přihlédla rovněž k prodělanému epileptickému záchvatu žalobkyně v květnu 2013 a v. s. organicitě, kdy paměť se pohybuje v rámci defektu a kvalitativně je při zvyšující se testové náročnosti patrný rychlý pokles výkonu. Stav žalobkyně je z funkčního hlediska srovnatelný s postižením uvedeným v kapitole VI položce 1b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti vyhodnotila posudková komise o 35 % a horní hranici komise zvolila pro přítomnost kognitivní dysfunkce a významné narušení schopnosti fyzické i psychické zátěže. Podle posudkové komise je žalobkyně schopna pracovat jako pomocná dělnice při jednoduchých fyzicky nenáročných činnostech, případně ve zkráceném pracovním úvazku. Žalobkyně nebyla ke dni 12. 8. 2013 schopna práce fyzicky a psychicky náročné, se zvedáním, tlačáním a přenášením těžších břemen, v předklonu, v horkých provozech, v riziku úrazu, ve výškách a u točících se strojů. Byla schopna práce jen fyzicky psychicky nenáročné, v denních směnách, v tepelně stabilizovaném prostředí, s výše uvedeným omezením. Den vzniku invalidity I. stupně stanovila komise na 23. 4. 2013, kdy bylo prokázán stav psychologickým vyšetřením. Komise přesvědčivě odůvodnila své posouzení odlišné od posouzení posudkových orgánů žalované, neboť se u žalobkyně jedná o kombinaci neurologického a psychického postižení, které významně snižuje pracovní potenciál žalobkyně v dělnických profesích.

Uvedená skutková zjištění soud opírá o listinné důkazy, a to napadené rozhodnutí žalované a posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí s pracovištěm Ostravě ze dne 29. 11. 2013, který byl rozhodujícím důkazem pro rozhodnutí soudu.

Přezkoumává-li krajský soud správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.). Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV v Ostravě. Krajský soud nezpochybnil závěr posudku posudkové komise MPSV pro jeho přesvědčivé odůvodnění a pro své rozhodnutí tento závěr posudku převzal.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti je nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 2 odst. 3 poslední věta téže vyhlášky za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Po provedeném řízení krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Jestliže u žalobkyně bylo prokázáno, že k datu napadeného rozhodnutí docházelo k poklesu pracovní schopnosti žalobkyně nejméně o 35 %, je nutno žalobkyni k datu napadeného rozhodnutí považovat za invalidní v prvním stupni, a to od 23. 4. 2013.

Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalované pro vady řízení, neboť žalovaná si ve správním řízení neopatřila důkazy v takovém rozsahu, aby byl prokázán skutečný stav věci. Současně krajský soud vrátil věc žalované k dalšímu řízení. Žalovaná znovu ve věci rozhodne, přičemž bude vycházet z právního názoru krajského soudu, že žalobkyně je invalidní v prvním stupni od 23. 4. 2013.

Úspěšná žalobkyně žádné náklady řízení neuplatnila, proto jí je soud nepřiznal. Žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 2 s. ř. s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Olomouci dne 7. 1. 2014

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně